

Sağlık Konusunda Bir Hikye

– Gurbet M · 05 Aralık 2009

Merhaba,

Bana, benim için çok önemli bir arkadaşımın gelen ve keza çok önemli olduğuna inandığım bir iletiyi paylaşmak istedim sizinle.

Sezde dostlarınızla paylaşırsanız memnun olurum...

Sağlık içerisinde mutlu günler dilerim...

Hafize kılıç (gurbet meleği)

Merhaba / Yazı (Sağlık konusunda bir hikâye.)

Orta yaşlı ve düzgün giyimli bir adam sessizce kafeye girerek köşedeki masaya oturur...

Garsona sipariş vermek için beklerken yan masadaki gençlerin kendisine bakarak gülüşüklerini fark eder...

Belli ki yakasına taktığı küçük pembe kurdele şeklindeki Rozetine gülmektedirler. Bu alaylı bakışları görmezden gelen adam, yan masadakilerin bu ısrarlı sırtmalarına dayanamayarak elini lacivert ceketinin yakasındaki rozete götürerek;

- Bu mu?

Diye bakışanlara sorar. Yan masadakiler yüksek sesle gülerek,

- Küçük güzel pembe kurdeleniz, lacivert ceketinize pek de yakışmış!

Diyerek sırtmaya devam ederler. Orta yaşlı adam bu sözü söyleyen delikanlıya dönerek,

- Lütfen masama buyurun bunu tartışalım.

Der. Biraz önce tüm sevimsizliğiyle sırtan delikanlı sebebini anlamadığı bir utanma ve sıkıntı hissine kapılsa da gelip masaya oturur.

Adam anlaşılır ve yumuşak bir sesle,

- Bu Rozet tüm dünyada, içinde olduğumuz ayda, kadınların arasında meme kanseri bilincini yaygınlaştırmayı ifade ediyor. Ben bu rozeti annemin adına takıyorum.

Der. Bu açıklama karşısında başkalaşan delikanlı;

- Çok üzüldüm, anneniz meme kanserinden mi öldü?

Diye sorar.

- Hayır... Annem sağ. Küçük bir çocukken kendimi yalnız hissettiğim korkulu anlarımda her zaman başımı saklayabileceğim ve huzur bulacağım yumuşak bir yuvadır annemin memeleri.

Annemin sağlığı için dua ediyorum.

Dedikten sonra adam....

- Hımm...

Diye kekeler delikanlı.

- Bu rozeti karım için takıyorum...

Diye devam eder orta yaşlı adam.

- Karınız da herhalde iyi...

diye sorar delikanlı.

- Evet, evet...

Der adam... Ve devam eder...

- Karım benim için aşk ve sevgi kaynağı olmuştur her zaman. 23 yıl önce sevgili kızımızı beslemiştir memesiyle. Karımın sağlığı için Allah'a şükrediyorum...

Dedikten sonra o orta yaşlı adam... Genç delikanlı ekler...

- Sanırım kızınızın sağlığı için de takıyorsunuz?

Ve adam.

- Hayır... Kızımı bir ay önce meme kanseri nedeniyle kaybettik. Yaşının çok genç olduğunu düşünerek ihmal etmiş memesinde fark ettiği kitleyi. Bu nedenle geç kaldık...

Genç delikanlı, yüzündeki utangaç ve üzüntülü bir ifadeyle,

- Çok üzgünüm bayım. Özür dilerim...

Der... Orta yaşlı adam...

- Kızımın anısına öğrenerek takıyorum bu küçük pembe kurdeleyi. Bu sayede çevremdekileri de aydınlatabiliyorum. Şimdi önce arkadaşlarının yanına git ve onları aydınlat. Sonra evine. Ve, (varsa) karınla, kızınla yada sevgilinle, kız arkadaşınla, annenle konuş... Halanı, teyzeni, kuzenini bilgilendir... Deyip, cebinden çıkardığı küçük pembe kurdele rozetini uzatırken, delikanlı öne eğilir ve;

- Takmama yardım edebilir misiniz? '

Diye dolan gözleriyle mahcup mahcup sorar...

"Bu öyküyü Türkiye Meme Vakfı'ndan Dr. Can Gürbüz gönderdi" diyor arkadaşım... Ve öykünün altına bir de not düşmüş...

'Bir mumun, diğer mumu yakarak aydınlatmasıyla kaybedeceği hiçbir şey yoktur.'

Açıklama:

"Yaşamı boyunca kadının memesinde bir sertlik fark etmesi ya da ağrı gelişmesi sık rastlan bir durumdur. Memede fark edilen sertliklerin, kitlelerin ve değişikliklerin büyük bir çoğunluğu kanser değildir. Eğer kanserse bile meme kanseri, en kolay taranabilen ve erken teşhisi hayat kurtaran bir kanser türüdür... Meme kanseri meme hücrelerinde başlayan kanser türüdür. Akciğer kanserinden sonra, dünyada görülme sıklığı en yüksek olan kanser türüdür. Her 8 kadından birinin hayatının belirli bir zamanında meme kanserine yakalanacağı bildirilmektedir. Erkeklerde de görülmekle beraber, kadın vakaları erkek vakalarından 100 kat fazladır..."

Lütfen bu hikâyeyi yayarak diğer mumları da aydınlatın...

("Bana (yakınlarıma) bir şey olmaz" demek kadar aptalca bir düşünce daha yoktur!)

Sevgiyle...